

25ste zondag door jaar C

Lc. 16, 1-13

Het verhaal van die rentmeester uit het Evangelie is er eigenlijk eentje van alle tijden: mensen kunnen maar moeilijk weerstaan aan de zuigkracht van de mammon, de geldduivel. Want die heeft een soort drang in zich om altijd maar groter te worden, en geen middel is daartoe te vies. Vanouds bepaalt hij het doen en laten van veel mensen.

Jezus waarschuwt herhaaldelijk en fel tegen die geldduivel. Zo moest Hij met lede ogen aanzien hoe de rijke jongeling, die het eigenlijk heel goed meende, Hem uiteindelijk toch de rug toekeerde. De reden lag bij de mammon: hij kon geen afstand doen van zijn bezit.

Dat betekent niet dat Jezus radicaal tegen geld en bezit gekant was. Ook in het verhaal van de onbetrouwbare rentmeester wordt de mammon niet zonder meer slecht genoemd. Ge kunt er zelfs heel goede dingen mee doen: “Maak u vrienden met behulp van de geldduivel” hoorden we net. Maar daar zit hem nu juist ook het probleem: dan maakt ge van ‘heer mammon’ een dienaar, en dat laat hij maar node gebeuren.

Ten aanzien van dit soort strenge waarschuwingen zoals in het Evangelie van vandaag liggen altijd twee vluchtwegen open. Ge kunt zeggen dat die woorden bestemd zijn voor de mensen die rijk zijn, die veel geld hebben. En met “veel geld” wordt dan bedoeld: veel meer dan ik. Besluit: die gelijkenis gaat eigenlijk niet over mij. Of ge kunt zeggen: zaken zijn zaken, daar heeft mijn geloof niets mee te maken. Besluit: ge moet nu eenmaal meedoen, anders valt ge uit de boot. Maar zo gemakkelijk laat het Evangelie zich niet muilkorven. Het zegt dat de middelen goed zijn, hoe groot of klein die ook moge zijn, maar ze moeten ‘middelen’ blijven. Geld en bezit zijn goede middelen: er kan veel goeds mee gedaan worden. Maar het grote gevaar is dat ze dat zelf niet willen, dat ze een eigen leven gaan leiden: ze worden dan ‘heer’.

In die zin waarschuwt het Evangelie niet alleen tegen de macht van de mammon, maar gaat het alles te lijf wat op de één of andere manier ‘heer’ wil worden. En dat kan tegenwoordig van alles zijn, buiten het geld: de uiterlijke schoonheid waar jonge mensen soms teveel voor opofferen en ongelukkig door worden, de vele verslavingen die onze maatschappij kent, het ellebogenwerk om op bepaalde posities te komen enz. Het is tegen al dat soort verleidingen dat Jezus, als de duivel Hem komt opzoeken in de woestijn, zegt: “De Heer uw God zult ge aanbidden, en Hem alleen dienen”.

Dienen doen we allemaal en altijd, al is het maar ons eigen persoontje en zijn grillen. De vraag is: wie of wat dient ge met de middelen die u ter beschikking staan? Dat kan geld zijn, maar evengoed niet-materiële dingen zoals kennis en vaardigheden. Maar dikwijls blijkt het materiële, het geld dan toch de grote toetssteen. We horen dat misschien wel niet zo graag, maar zolang het Evangelie

zijn kracht bewaart, zal het willen doordringen in heel ons leven: ook in onze portefeuille. Zelfs als daar niet veel in steekt... Amen.

Johan Goris, pastoor